

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. VI. De impedimento ex susceptione propriæ Sobolis de sacro fonte.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

quâ movetur disponens, sed etiam ex voluntate disponens; ergo ex hoc, quod Legislator exprimat in aliquo casu, se tali actui, propter talem causam, statuere penam, non rectè sequitur, quod velit eandem in actu simili, similitudine causæ; cum stante in tali actu eadem ratione possit in Legislatore non esse eadem voluntas, si vel in levi circumstantia dissimilentur: consequenter non rectè arguitur statim in utroque identitas voluntatis, ut diximus alibi n. 496. & 598. quo posito:

1943. R. idem omnino etiam de *Viricidio* dicendum in hoc casu, quod de *Uxoricidio*; non quidem ob identitatem rationis, etiam in correlativis, quando sumus in penalibus, & odiosis, ut dictum est: præsertim cum non sit eadem omnino ratio in sceminiis *Viricidis*, ut ostendit Sanchez *cit.* sed quia Legislatores statuunt penam, quâ reus cædis privatur spe conjugij in futurum, satis expresserunt, se illam statuere *conjugicidio*, præscindendo, an sit cædes uxoris, an viri? id, quod rectè probatur ex c. 1. de *divort.* ibi: ipsa autem *insidiatrix*, penitentia subjecta, *absque spe conjugij maneat*; quo satis ostenditur, Ecclesiam metu hujus pœnæ, in uxoribus non tantum cædem, sed etiam machinationem in cædem viri cœcere; & si fiat, punite voluisse, privatione spei matrimonij deinceps licite celebrandi; In c. *Indignantur cit.* in n. 1441. nihil habetur in favorem sententiæ affirmantis. Nam ibi solum dicitur, *viros adulteros non rectè indignari, si audiant, se, & adulteras feminas similes pœnas pendere* V. dicta in simili in præcedentibus.

§. IV.

De impedimento ex Presbytericidio.

1944. Ex occisione Presbyteri, seu interfessione Sacerdotis (intellige injusta) jure antiquo nascebatur impedimentum, interfectoris, matrimonium cum alijs perpetuo impediens, si de tali cæde *convictus* fuit, ut habetur in c. 2. de *Penit. & remiss.* ibi: *qui presbyterum occiderit, convictus, usque ad ultimum vitæ spiritum absque spe conjugij maneat.*

1945. Quæstio est, an ad incurrendum hoc impedimentum sufficiat, quod interfector de hoc sit convictus in foro penitentia? v. g. confessione propria. Affirmativam

Tom. I.

sequitur Rosella, Sylvester, Armilla, & plures alij apud Sanchez l. 7. hic d. 6. n. 9. qui merito tanquam probabilis tenet, desiderari, quod sit *convictus in judicio contentioso*. Nam in c. 2. expressè desideratur, quod sit *convictus*: sed in foro penitentia Sacramentalis non datur *convictio*. Nam in hoc foro nullus est testis, vel accusator externus; quod tamen requiritur, ut reus dicatur *convictus de crimine*, ut notat Pereyra in *Elucidar. n. 1212.* & alij ibid.

§. V.

De impedimento ex matrimonio cum Sanctimoniali.

In c. *Hi ergo. 27. q. 1.* dicitur, *qui Sanctimonialibus, scientes matrimonio, ad injuriam Christi, copulati sunt, juxta censuram Zeli Christiani sepaventur; & nunquam eis concedatur conjugali vinculo religari.* Ex quo textu clarè sequitur, sermonem hic esse de matrimonio solius *facti*; nam matrimonium inter monialem, & virum, sive regularem, sive secularem (seclusa dispensatione Papæ) propter solenne castitatis votum, *de jure* consistere non posse constat ex c. *meminimus 3. quæ Clerici vel vorventes.* & c. *unic. de voto in 6.* ut constat ex dict. à n. 971. Et quamvis dictum c. *Hi ergo*, sit solum ex Concilio Triburiensi, c. 6. ab universali tamen Ecclesia receptum fuit: sequitur. 2. talem virum (etiam secularem) incurere ex tali matrimonio impedimentum perpetuo impediens matrimonium cum alijs, per num. præsentem, ibi: *nunquam.*

§. VI.

De impedimento ex susceptione propriae Sobolis de sacro fonte.

In c. *de eo. 30. q. 1.* dicitur, quod sine 1947. spe ulterioris conjugij debeant remanere conjuges legitimi, si unus eorum, aut ambo, *ex industria* (nimirum causa divortij, prætendendo cognationem spirituales) filium suum de fonte suscipierent. Ex hoc textu sequitur, hoc impedimentum non incurri a conjugibus, suam propriam sobolem baptizantibus, vel de sacro fonte suscipientibus, *in casu necessitatis, aut ex ignorantia*, ut diximus num. 1110. sed solum cum id faciunt *ex industria, in fraudem sui matrimonij,*

Ppp 2

vel

vel alterius conjugis, ut ab eo separentur, vel debitum negare possint, ut dictum est ex *cit. c. de eo*. Cujus ratio ulterior est ex *c. 2. de cognat. spirituali*, ubi cognatio spiritualis, ex ejusmodi casu, quoad suos effectus, solum admittitur, si parentes ex *malitia* id faciant, V. plura super hoc à n. 1111.

§. VII.

De impedimento ex penitentia solenni, seu publica.

1948. Penitentia solennis, esto non sit crimen, ortum tamen habet ex crimine, & jure antiquo taliter penitentem impedebat à matrimonio licite contrahendo, quamdiu ipsa durabat. *c. de his*. Rationem communiter dant authores, quod eos, qui in luctu, & penitenti vitâ degere tenentur, non deceat lætitia, quam nuptiæ secum ferunt. Cum autem penitentia solennis, seu publica non amplius sit in usu, ut constat; cessat quoque hoc impedimentum; ita Sanchez *cit. l. 7. d. 6. n. 10.* nam sublata causâ tollitur effectus.

His impedimentis, tantum impediens, ducentibus originem ex delicto, aliqui annumerant interfectionem proprii filij. Ratio sumitur ex *c. 1. de his, qui filios occiderunt*, ubi dicitur, *si mulier, que prolem suam interfecit, induci non possit, ut in Monasterio aliquo perpetuam penitentiam agat, repugnante carnis fragilitate, ei licentia nubendi in Domino, tribuatur*. Ex quo arguunt, ei, in qua cessat hæc fragilitas, licentiam ejusmodi negandam. Sanchez *cit. n. 12.* ait, placere sibi hanc sententiam; sed sic erunt impedimenta tantum impediens ex delicto, octo; consequenter cum alijs quinque, sine delicto, *tredecim*; & quidquid olim fuerit, jam aliud est ex dicendis infra; & §. mox hic secuturo.

§. VIII.

De impedimento ex Catechismo.

1949. Hactenus de impedimentis matrimonium impediens, quæ originem ducunt Ecclesiæ constitutione propter delictum: inter ea verò, quæ vim habent impediendi matrimonium, quin inducta sint

ob commissum crimen, est *Catechismus*. Circa quod notandum, primis Ecclesiæ sæculis, præter Patrinum, seu susceptorem de sacro fonte fuisse alium, qui loco baptizandi, sacerdoti instructionem fidei, & olim & hodie ante fores Ecclesiæ, præmittenti, ac interroganti, an credat: an Sathana renuntiet? respondebat. Et hæc instructio, & fidei professio per interrogationem, & responsum facta ante baptismi collationem, *Catechismus* dicitur; & per eum quædam cognatio spiritualis contrahatur, imperfecta tamen, cum non contineret functionem in actu Sacramenti Baptismi; sed tantum aliquod ejus initium, quod non esset adhuc regeneratio per fidem, nisi imperfecta, nimirum inchoativè *c. Per Catechismum. 2. de cognat. spirit. in 6.* ubi Bonifacius VIII. Per Catechismum, inquit, qui præcedit baptismum Sacramentorum fundamentum, & januam reliquorum, cognatio spiritualis contrahitur: per quam contrahendum matrimonium impeditur, ut ex prædecessoris nostri Clementis Papæ tertij decretali colligitur evidenter: dicendo enim, quod talis res vix contrahendo matrimonio impedimentum afferret, velle videtur, quod afferat: nam, *quod vix fit, fieri tamen dubium non existit*. Per illam tamen cognationem matrimonium post eam contractum minime separatur.

Ex quo textu sequitur Catechismo, seu fidei professioni ante baptismum, jure antiquo annexum fuisse impedimentum non dirimens, sed tantum impediens matrimonium contrahendum titulo contractu illius compaternitatis solum imperfectæ *c. contracto. 5. de cognat. spirit.* ubi, jam contracto matrimonio inter Philibertum, & Agatham, quidam ejusdem Philiberti consanguinei contra matrimonium objecerunt, quod eadem in primo sacratu falsi pabulo filium quandam concubine ipsius Philiberti tenuit, Clemens III. respondit: *si constaret, vera esse, quæ diximus, non ideo tamen contractum matrimonium solveretur: quæ res vix contrahendo matrimonio impedimentum afferret; ideoque mandamus, quatenus præfato P. auctoritate nostrâ injungas, ut memoratam A. sicut uxorem maritali affectione petraçet, & carnale debitum ab ea licenter exigat, & persolvat, sive ipsam ante matrimo-*